

За особливу мужність і героїзм

У столичному прикордонному шпиталі Голова Державної прикордонної служби України генерал-лейтенант Віктор Назаренко вручив державні нагороди учасникам АТО.

3
стор.

Якщо це все ж сталося...

Щоб допомогти читачам розібратися у нюансах оформлення допомоги членам сімей загиблих героїв-прикордонників, а також охоронцям рубежу, які отримали поранення, наша газета звернулася за допомогою до фахівців управління правового забезпечення АДПСУ.

4
стор.

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

№ 43 (5441)

14 листопада 2014 року

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Заснована у 1943 році

«Григорій Куроп'ятников»: до походу та бою ГОТОВИЙ

Флагман Морської охорони – «Григорій Куроп'ятников» – відзначив тридцяті річницю служби. Днем народження корабля прийнято вважати 4 листопада 1984 року, коли на ньому було вперше піднято Військово-морський прапор Прикордонних військ.

5
стор.

Не вагаючись ані секунди

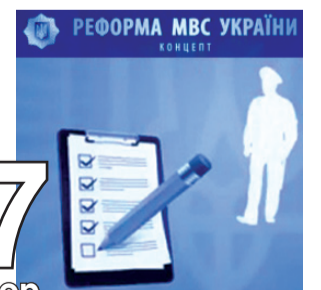
Навіть незважаючи на обстріли ворога, прикордонники не стоять осторонь горя мешканців багатостраждального Донбасу. Зокрема, наші вояки рятують людей і гасять пожежі в їхніх обійстях. Одним із таких героїв є старший сержант Дмитро Консевич.

6
стор.

Системні зміни і фактор сусіда

Кілька тижнів тому Кабмін ухвалив низку документів, які започатковують системну реформу правоохоронного блоку. Ці рішення можуть стати визначальними щодо найближчого майбутнього і прикордонного відомства.

7
стор.

ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

Державний кордон України перетнуло

1,39 млн. осіб

353 тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **14** осіб

Вилучено **14** од. зброї

70 од. боєприпасів

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на **716** тис. грн.

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

Державні ТРК об'єднали в одну

Кабінет Міністрів України прийняв рішення про утворення публічного акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України», 100% акцій якого належатиме державі. Установлено, що статутний капітал товариства формується за рахунок майна Національної телекомпанії, Національної радіокомпанії, Державної телерадіокомпанії «Всесвітня служба «Українське телебачення і радіомовлення», Державної телерадіокомпанії «Культура», обласних державних телерадіокомпаній, Державної телерадіомовної компанії «Крим», державних організацій «Київська державна регіональна телерадіокомпанія», «Севастопольська регіональна державна телерадіокомпанія», Криворізька регіональна державна телерадіокомпанія «Криворіжжя», «Новгород-Сіверська регіональна державна телерадіокомпанія «Сіверська» та Української студії телевізійних фільмів «Укртелефільм», які ліквіднуються.

Василь ДРОЗДОВ

Герої АТО – на поштових конвертах

«Укрпошта» у листопаді випустить серію поштових конвертів «Героям Слава!», присвячених Героям України, загиблим у зоні АТО, та яким присвоєно звання «Герой України». Зокрема, художник Віктор Таран розробив ескіз поштового конверта з портретом генерал-майора Сергія Кульчицького, котрий загинув 29 травня в боротьбі з сепаратистськими угрупованнями в зоні проведення Антитерористичної операції, та якому присвоєно звання «Герой України» і вручено орден «Золота Зірка» (посмертно).

Андрій КУЧЕРОВ

Рік почнемо з вихідних

З метою створення сприятливих умов для святкування 1 січня – Нового року та 7 січня – Різдва Христового, а також раціонального використання робочого часу керівникам підприємств, установ і організацій рекомендовано перенести для працівників, яким встановлено п'ятиденний робочий тиждень, робочі дні з: п'ятниці 2 січня – на суботу 17 січня; четверга 8 січня – на суботу 31 січня; п'ятниці 9 січня – на суботу 14 лютого. Таким чином, 5 і 6 січня (понеділок і вівторок) будуть робочими днями. Водночас такий режим роботи не стосується органів Пенсійного фонду, «Укрпошти», Казначейства та банків. Спеціальний режим роботи банків у зазначені дні визначає Національний банк України.

Олена ТАЩИЛІНА

АКТУАЛЬНО

Росія нагнітає, СВІТ ХВИЛЮЄТЬСЯ

Напруження обстановки в тих районах Донецької та Луганської областей, які контролюють російсько-терористичні сили, викликає занепокоєння як України, так і всього демократичного світу.

Максим МАЛОВ

Днями питання нарощення силового компоненту бойовиків обговорювалося під час телефонних переговорів Президента України Петра Порошенка із Федеральним канцлером Німеччини Ангелою Меркель, президентом Польщі Броніславом Коморовським та віце-президентом США Джоозефом Байденом. Політики констатували відхід від реалізації Мінських домовленостей, що призводить до подальшої ескалації, а також висловили особливе занепокоєння з приводу переміщення чисельних колон із важкою військовою технікою з боку російського кордону, що підриває процес мирного врегулювання.

Відповідну заяву з оцінкою подій на Донбасі зробив і Верховний головнокомандувач об'єднаних збройних сил НАТО в Європі, генерал Філіп Брідлав. НАТО стурбоване збільшенням кількості конвоїв, якими Ро-

сія постачає артилерію і запаси бойовикам на Схід України.

Генерал зазначив, що кількість російських військ на території Донбасу, які допомагали і навчали бойовиків користуватися сучасною зброєю, ймовірно, збільшилася. Також російські війська накопичуються на кордоні з Україною. Генерал Брідлав також підтвердив, що до Криму передислоковано засоби доставки ядерної зброї.

Міністр закордонних справ Королівства Данія Мартін Лідегор зазначив, що продовження постачання озброєння та бойовиків з території Росії є неприйнятним. Він підкреслив також, що гуманітарна ситуація на території, контрольованій бойовиками, погіршується.

Ситуація в Україні уже звично є однією з найголовніших тем обговорення Радбезу ООН. Також ця тема включена до найважливіших питань під час саміту «Великої двадцятки», що відбудеться 15–16 листопада в австралійському місті Брісбен. З огляду на ескалацію ситуації в Україні міністри закордонних

справ країн Євросоюзу 17 листопада обговорять можливість запровадження нових санкцій проти Росії.

Речник Спеціальної моніторингової Місії ОБСЄ в Україні Майкл Боцюрків заявив, що небезпека ескалації конфлікту на Сході України зростає. За його словами, останніми днями спостерігачі Місії зафіксували на захоплених терористами територіях Донбасу колони військової техніки та важкого озброєння.

Така однозначна реакція провідних інституцій і політиків світу має під собою серйозні підстави. Адже за даними Ради національної безпеки і оборони України терористи за прямої участі російських військових та інструкторів продовжують приготування до проведення агресивних дій проти Збройних Сил України та мирного населення. З території Росії прибувають військова техніка та конвої з живою силою.

МЕДИЦИНА

Доктрину 1945-го час міняти

Наразі в Україні йде жваве обговорення нової військово-медичної реформи. Так, днями її розглядали представники силових відомств, Міністерства охорони здоров'я, освіти і науки, інфраструктури та Української військово-медичної академії.

Олена ТАЩИЛІНА

Як заявила радник Президента України з гуманітарних питань Ольга Богомолець, найближчим часом вчителів, лікарів, психологів, правоохоронців, військових, залізничників і рятувальників України зобов'язують проходити військово-медичну підготовку. Учасники наради, домовилися про те, що протягом короткого часу потрібно відновити військові

кафедри в усіх вищих медичних навчальних закладах і повернути військово-медичну підготовку в системи освіти, перепідготовки та підвищення кваліфікації лікарів усіх спеціальностей.

Активну участь у створенні нової військово-медичної доктрини, яка зараз перебуває на розгляді в міністерствах, прийняли також волонтери-медики. Як повідомила волонтер, куратор медичної служби Штабу національного опору Юлія Вотчер, поки в Україні не було війни – доктрина начебто була і не потрібна, а стара датується ще 1945-им роком. Нова доктрина виписана фахівцями і під час її написання було взято досвід Ізраїлю та НАТО, враховуючи наші реалії. Юлія Вотчер пояснила, що новою доктриною передбачено вивчення польової медицини у вишах, прописано логістику, виписано координацію, щоб не перекидали поранених з місця на місце. Передбачено і страхування бійців.

УКРАЇНА – БІЛОРУСЬ

Демаркаційні амбіції-2015

Кабінет Міністрів України затвердив Угоду про Положення про демаркацію державного кордону між Україною і Республікою Білорусь. Про це заявив міністр закордонних справ України Павло Клімкін.

Юрій ЗАНОЗ

З його слів, роботи з демаркації планують розпочати у найкоротші терміни.

– Цією Угодою фіксуються ключові параметри спільної комісії з Білоруссю, і знаки, які будуть встановлюватися. Тобто, будемо над цим послідовно працювати. Ми фактично підготували всю технічну базу. Я думаю, що певні речі підуть до кінця року, але ми маємо дуже амбітну програму на наступний рік. Хоча, у принципі, протягом 2015 року ми маємо здійснити основний обсяг робіт, – сказав Павло Клімкін.

ВШАНУВАННЯ

За особливу мужність і героїзм

У столичному прикордонному шпиталі Голова Державної прикордонної служби України генерал-лейтенант Віктор Назаренко вручив державні нагороди трьом учасникам АТО. Хлопці були тяжко поранені ще влітку. За їхнє життя боролися військові медики та молилися близькі. Увесь цей час кожного з поранених героїв не полишала думка, а як же там, на передовій?

Сергій ГУБЕНКО

Зокрема, ордени «За мужність» III ступеня вручили старшому лейтенанту Павлу Гаврилюку та старшому прапорщику Володимир Пучініну.

Технік групи АСУ відділу прикордонної служби «Ужгород» старший прапорщик Володимир Пучінін виконував завдання з оборони східного кордону в складі мотомануви. Він неодноразово брав участь у бойових зіткненнях з терористами, у яких виявив мужність і відвагу. Поранення отримав 27 липня 2014 року під час мінометно-гаубичного обстрілу бойовиками пункту пропуску «Довжанський», що на Луганщині.

Старший офіцер інженерно-технічного відділу Луцького прикордонного загону старший лейтенант Павло Гаврилюк отримав поранення на ділянці відділу прикордонної служби «Амвросіївка» в ніч з 30 на 31 липня. Тоді терористи завдали потужного удару з гранатометів і стрілецького озброєння по табору, де розмістилася його оперативно-бойова застава. Завдяки своїм командирським і вольовим якостям Павло зміг організувати відбиття нападу противника та підтримати моральний бойовий дух особового складу.

— Я вдячний мамі, Наталії Василівні, — ділиться Павло. — Особисто я вважаю, що цей орден по праву належить і їй. Вона разом зі мною пройшла усі тривалі та болісні лікувальні процедури, і їй пережити це було набагато важче, ніж мені. Я бачив це, і тому хотів якнайшвидше одужати. Взагалі герої не ми, а наші матері й близькі. Бо саме вони надихають усіх нас, хто на передовій, іти й захищати нашу землю.

Про те, що довелося пережити Наталії Василівні, матері старшого лейтенанта Павла Гаврилюка, можна написати книгу. Вона була приємно вражена візитом Голови Служби. І вже після офіційної частини, дещо соромлячись своїх сліз, розповіла

про те, як прожила останні п'ять місяців.

— Коли син зателефонував і сказав про своє поранення та що перебуває у Києві, зрозуміла: все серйозно. Коли побачила його, думала що серце не витримає. Був період, коли лікарі не давали жодної надії. Десять днів Павлик був, так би мовити, на межі життя та смерті. В нього відмовили нирки, лише апарат підтримував його життєві функції. Мені було настільки боляче, ніби я сама була пораненою замість сина, але допомогти могла лише молитвою. Сьогодні я усвідомлюю, що зі мною, з нашою родиною відбулося диво. Божа Матір, Бог не залишив нас. І це справжнє щастя, що мій син знову поруч. Звичайно, потрібно

ще пройти курс реабілітації, але з вірою все буде добре. Від себе хочу звернутися до матерів, таких, як сама: «Не полишайте синів наодинці, молимося щиро і хай Покрова Божої Матері береже їх у лиху годину».

Ще один герой, якого того дня знайшла заслужена нагорода — медаль «Захиснику Вітчизни», — солдат Олександр Келеберда. Олександр як справжній патріот України сам прийшов до військового комітату і добровільно зголосився на військову службу. 10 серпня під час артилерійського обстрілу з гаубиць Д-30 та реактивних систем залпового вогню «Град» табору зведеного загону Луганського прикордонного загону угруповання «Північ» у районі відділу прикордонної служби «Станично-Луганське» Олександр Келеберда разом з іншими прикордонниками мужньо та рішуче відбивав вогневі атаки терористів. Отримавши поранення він не залишив поля битви і продовжив утримувати свою позицію, до останньої хвилини битви прикриваючи своїх бойових побратимів. І тільки після завершення бою погодився на госпіталізацію.

— Важко там, де навколо тебе рвуться снаряди, де щомиті на тебе і друзів чатує смерть. Все відбувається як у кіно, ніби й не з тобою, — пригадує Олександр. — Навіть момент поранення сприймається якось дивно, ніби й не боляче. Це шок. І ось потім приходиться усвідомлення, що без друзів, без близьких, які поруч, ти зовсім не мав би шансів на другу спробу... Спробу народитися знову. Саме прагнення повернутися і надавало мені сил боротися з наслідками поранення, налаштовувати організм на одужання. Головне, щоб наші жертви не були даремними, щоб уся держава згуртувалася в прагненні до спільної перемоги не лише зброєю, але й духом, який у стократ сильніший!

ГАРЯЧІ БУДНІ

■ Амфетамін — у стелі потяга

Під час оформлення потяга, що прямував із Кишинева до Санкт-Петербурга, наряд відділу прикордонної служби «Могилів-Подільський» виявив над стелею неробочого тамбура одного з вагонів два пакунки із 400 грамами амфетаміну. Власника товару виявити не вдалося, проте на провідника потяга — працівника молдовської залізниці — правоохоронці склали відповідні процесуальні документи та видворили його на батьківщину.

Людмила КАТЕРИНИЧ

■ Гаджети не доїхали

Протягом однієї доби прикордонники відділу «Шегині» двічі завадили незаконному ввезенню на територію нашої держави коштовної електроніки. Так, у салоні «Фіата» під керуванням жителя Самбора Львівської області правоохоронці виявили 10 смартфонів «Apple iPhone». Згодом у мікроавтобусі марки «Мерседес» під керуванням жителя Хмельницького між багажним відділенням і салоном вартові рубіжи виявили ще 509 «Apple iPhone-6» та 16 «Apple iPhone-5» та 3 ноутбуки. В обох випадках працівники митниці пристрої вилучили, а стосовно ділків складено протоколи.

Іван ГАЛКІН

■ «Чорна» бухгалтерія

Прикордонники Луцького загону у пункті пропуску «Ягодин» звернули увагу на вантажівку, яка перевозила будівельні матеріали, друкарське обладнання та вироби з пластмаси. Виходячи з аналізу ризиків, «зелені кашкети» ініціювали проведення поглибленого огляду авто, і не помилилися. Там вони знайшли ще один пакет документів, згідно з якими реальна вартість товару перевищувала вказану майже втричі. Заявлено 21 490 доларів США, а за реальними документами — 102990 доларів США. Наразі прикордонники направили матеріали в прокуратуру Волинської області. Автомобіль з товаром знаходиться на внутрішній митниці Ковеля, розпочато досудове розслідування.

Віктор ВИРВА

БЛАГОЧИННІСТЬ

По-джентльменськи

Час біди та лихоліття міцно згуртовує людей. Так було завжди. Відповідальність за долю Батьківщини та життя її захисників спонукає багатьох українців до благородних вчинків. Серед тих, хто приєднався до громадянської акції допомоги війську, і співробітники Посольства України у Сполучених Штатах Америки на чолі з Надзвичайним і Повноважним Послом України в США Олександром Федоровичем Моциком.

Людмила КАТЕРИНИЧ

На кошти наших співвітчизників, серед яких, зокрема, і прикордонники, котрі охороняють Посольство, для воїнів Могилів-Подільського загону придбано 2 біноклі «Nikon», 48 упаковок засобу для очищення води, 50 гідраторів, 40 комплектів термобілизни, 40 пар термошкарпеток, 20 аптек. Коментуючи цей факт, місцевий волонтер старший прапорщик запасу Володимир Костюк зазначає: «Наші дипломати зараз надіслали чергову партію допомоги охоронцям кордону. На цей раз прикордонники, котрі перебувають у зоні бойових дій на Сході, отримують кровоспинний препарат «Селок», спальні мішки і термобілизну. Крім цього, від наших земляків Неліни та Марка Колпактчі, що проживають у Великобританії, надійшло кілька біноклів, а незабаром українська

діаспора Греції надішле моголів-подільським охоронцям рубежу партію медикаментів. Як бачимо, люди не переймаються високою вартістю цих речей. Життя солдата для них — найвища цінність!».

Нещодавно воїни оперативно-бойової прикордонної застави Могилів-Подільського загону вже отримали допомогу, що надійшла зі Сполучених Штатів. Як висловився з цього приводу командир підрозділу підполковник Олександр Тимчук: «Ми вражені увагою наших земляків і дякуємо їм за турботу! Надіслані речі вкрай необхідні для підтримання бойового духу персоналу, збереження його життя та здоров'я. Наша бойова застава щиро вдячна співробітникам Посольства за надану вагому допомогу. Патріотизм і висока громадянська позиція цих людей є свідченням глибокої поваги до тих, хто у неймовірно складний для України та її народу час захищає суверенітет Вітчизни та забезпечує недоторканність її кордонів».

Принагідно зазначимо, що наші хлопці навіть у таких вкрай важких умовах залишаються справжніми джентльменами. Так, на загальних зборах колектив оперативно-бойової прикордонної застави Могилів-Подільського загону прийняв рішення передати частину речей, надісланих прикордонникам від Посольства України у США, бійцям Миколаївської 79-ої аеромобільної бригади. На початку серпня нинішнього року миколаївським десантникам допомогли бойовим побратимам-прикордонникам без втрат вийти з ворожого оточення і дістатися до Маріуполя. Солдатська взаємовиручка, помножена на підтримку справжніх патріотів, — це сила, завдяки якій ми перемаємо, бо з нами Бог, а за нами — Україна!

■ Румунські бангладешці

Прикордонники відділу «Рава-Руська» затримали п'ятьох «шукачів щастя», які намагались у незаконний спосіб подолати українсько-польський кордон. Затримані розповіли, що є громадянами Бангладеш, однак при собі мали лише ID-картки громадян Румунії. Крім того, з собою несли змінний одяг і взуття, мобільні телефони та медикаменти. Рішення про відповідальність «мандрівників» перед законом визначить суд.

Ярослава МЕЛЬНИК

Якщо це все ж сталося...

Нещодавно наша газета розповідала про соціальні гарантії для учасників Антитерористичної операції та порядок отримання цього статусу. Як показав час та практика, ця тема є досить актуальною для військовослужбовців і правоохоронців усіх вітчизняних силових структур. У правовому полі існує чимало законодавчих актів і багато нюансів, які регулюють ці питання. До того ж вони подекуди дублюють один одного, або навпаки мають юридичні та, так би мовити, життєві прогалини. Необхідно додати, що законодавча та виконавча влади постійно працюють у цьому напрямі й регулярно юридична база оновлюється та доповнюється. Для того щоб допомогти розібратися у нормативно-правовій базі щодо оформлення одноразової допомоги членам сімей загиблих героїв-прикордонників, а також охоронцям рубежу, які отримали поранення (контузії, травми або каліцтва), наша газета звернулася за допомогою до фахівців управління правового забезпечення Адміністрації Держприкордонслужби.

Андрій КУЧЕРОВ

ЗАКОНОДАВЧЕ ПОЛЕ

Одноразова грошова допомога у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних або резервістів, призваних на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві виплачується відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (із змінами) у порядку, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2013 р. № 975 «Про затвердження Порядку призначення і виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві».

ПРАВО НА ОТРИМАННЯ

Одноразова допомога — гарантована державою виплата. Право на її отримання відповідно до вищезазначених актів мають:

- у разі загибелі (смерті) військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві — члени сім'ї, батьки та утриманці загиблого (померлого);
- у разі встановлення інвалідності, що настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), отриманого під час виконання обов'язків військової служби (в період проходження військової служби) або внаслідок захворювання, пов'язаного з виконанням обов'язків військової служби (в період проходження ним військової служби), чи встановлення інвалідності особі після її звільнення з військової служби внаслідок зазначених причин — військовослужбовці, особи, звільнені з військової служби;
- у разі встановлення інвалідності не пізніше ніж через три місяці після звільнення з військової служби чи після закінчення тримісячного строку, але внаслідок захворюван-

ня або нещасного випадку, що мали місце в період проходження зазначеної служби — особи, звільнені з військової служби;

- у разі встановлення інвалідності, що настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), заподіяного військовозобов'язаному або резервісту при виконанні обов'язків військової служби або служби у військовому резерві, або не пізніше ніж через три місяці після закінчення зборів, проходження служби у військовому резерві, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період проходження цих зборів, служби у військовому резерві — військовозобов'язані або резервісти;

- у разі отримання поранення (контузії, травми або каліцтва) під час виконання обов'язків військової служби, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення йому інвалідності — військовослужбовці, військовозобов'язані або резервісти;

- у разі отримання поранення (контузії, травми або каліцтва) у період проходження строкової військової служби, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення йому інвалідності — військовослужбовці строкової військової служби;

- у разі отримання поранення (контузії, травми або каліцтва) при виконанні обов'язків військової служби або служби у військовому резерві, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення йому інвалідності — військовозобов'язані або резервісти.

Одноразова допомога оформляється:

- членам сімей, батькам та утриманцям загиблого (померлого), особам, звільненим з військової служби;

- військовослужбовцям, військовозобов'язаним або резервістам, призваним на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві — через військові частини, в яких вони проходять службу або збори.

ЮРИДИЧНІ ОБМЕЖЕННЯ

Виплата одноразової допомоги не здійснюється якщо загибель (смерть), поранення (контузія, травма або каліцтво), інвалідність або часткова втрата

працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста є наслідком:

- вчинення ним злочину або адміністративного правопорушення;

- вчинення ним дій у стані алкогольного, наркотичного чи токсичного сп'яніння;

- навмисного спричинення собі тілесного ушкодження, іншої шкоди своєму здоров'ю або самогубства (крім випадку доведення особи до самогубства, встановленого судом);

- подання особою завідомо неправдивих відомостей для призначення і виплати одноразової допомоги.

ЯКІ ДОКУМЕНТИ НЕОБХІДНО ЗІБРАТИ

Призначення і виплата одноразової допомоги здійснюється на підставі документів, перелік яких наведено нижче. У разі неподання повного комплексу документів (наприклад, відсутності

свідцтва про смерть у разі загибелі військовослужбовця), підстав для призначення одноразової допомоги немає.

У разі загибелі (смерті) військовослужбовця, для одержання одноразової грошової допомоги необхідні:

- заява кожної повнолітньої особи, яка має право на отримання допомоги, а в разі наявності неповнолітніх дітей — іншого з батьків про виплату одноразової грошової допомоги (стандартний бланк є у військкоматі або військовій частині);

- копія свідцтва про смерть військовослужбовця (оригінал видають органи РАГС за місцем проживання);

- витяг із наказу про виключення загиблого (померлого) військовослужбовця зі списків особового складу військової частини (надає військова частина);

- копії документів, що свідчать про причини та обставини загибелі (смерті) військовослужбовця (видає військова частина):

- для виплати одноразової допомоги сім'ям загиблих під час проведення Антитерористичної операції — копія лікарського свідцтва про смерть (видається сім'ї) та повідомлення військової частини про смерть військовослужбовця (надсилається військовою частиною у військовий комісаріат за місцем проживання сім'ї);

- копія лікарського свідцтва про смерть (видається сім'ї), копія постанови військово-лікарської комісії про встановлення причинного зв'язку загибелі (смерті), акт розслідування щодо обставин загибелі військовослужбовця (складається командиром військової частини або військовою службою правопорядку Збройних Сил України або правоохоронними органами (прокуратурою, міліцією, Службою безпеки України);

- копія довідки органу реєстрації або відповідного житлово-експлуатаційного підприємства, організації чи органу місцевого самоврядування про склад сім'ї військовослужбовця, військовозобов'язаного чи резервіста (ЖЕК, ОСББ, ЖК, КЕЧ тощо);

- витяг із послужного списку особової справи про склад сім'ї військовослужбовця (видає військова частина);

- копія свідцтва про шлюб — для виплати грошової допомоги дружині (чоловікові);

- копія свідцтва про народження дитини — для виплати одноразової грошової допомоги дитині;

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

- копії сторінок паспортів повнолітніх членів сім'ї з даними про прізвище, ім'я та по батькові і місце реєстрації;

- копія ідентифікаційного коду кожного члена сім'ї;

Всі копії завіряються у військовому комісаріаті (військовій частині), який приймає документи для виплати одноразової допомоги.

- копія ідентифікаційного коду кожного члена сім'ї;

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

- копії сторінок паспортів повнолітніх членів сім'ї з даними про прізвище, ім'я та по батькові і місце реєстрації;

- копія ідентифікаційного коду кожного члена сім'ї;

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

- копія свідцтва про смерть військовослужбовця (оригінал видають органи РАГС за місцем проживання);

- витяг із наказу про виключення загиблого (померлого) військовослужбовця зі списків особового складу військової частини (надає військова частина);

- копія свідцтва про смерть військовослужбовця (оригінал видають органи РАГС за місцем проживання);

- витяг із наказу про виключення загиблого (померлого) військовослужбовця зі списків особового складу військової частини (надає військова частина);

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

- копія свідцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

Всі копії завіряються у військовому комісаріаті (військовій частині), який приймає документи для виплати одноразової допомоги.

Від редакції. У наступному номері «Прикордонника України» ми продовжимо зазначену вище тему та розповімо читачам про розміри матеріальної допомоги та механізми прийняття рішень щодо її виплати.

ДЕНЬ КОРАБЛЯ

Наталія ГУМЕНЮК

1984 року корабель, який отримав ім'я Героя Радянського Союзу старшини 1 статті Григорія Олександровича Куроп'ятникова, став першим з проекту 1241.2 у бойовому складі Балаклавської окремої бригади прикордонних сторожових кораблів Червонопрапорного Західного прикордонного округу. Після цього стосовно «Куроп'ятникова» ще неодноразово звучатиме слово перший.

Варто зауважити, що проект 1241.2 (він же – «Молнія-2», він же Pauc-I class за класифікацією НАТО) – це серія малих протичовнових кораблів, які будувалися не лише для морських частин Прикордонних військ, а й для Військово-морського флоту. Відтак проект 1241.2 мав озброєння реальної бойової одиниці флоту, серед яких: реактивно-бомбову та дві артилерійські установки, а також чотири торпедних апарати.

З 12 січня 1992 року екіпаж корабля разом з усім особовим складом бригади прийняв Присягу на вірність народові України. Після цього «Григорію Куроп'ятникову» неодноразово довелося прискіпати зазіхання на морські простори України. Одна лише згадка про нього викликала острах у чорноморських браконьєрів і відбивала бажання заходити на нелегальний промисел в українські води. На рахунок «Куроп'ятникова» десятки затриманих шхун-порушників. І хоча прикордонні екіпажі намагалися не вдаватися до крайніх заходів, іноді історія браконьєрських суден закінчувалася на зустрічі з «Молнією-2».

Так, у січні 1998-го «Григорій Куроп'ятников» у взаємодії з ПСКР «Григорій Гнатенко» вийшли на затримання групи турецьких браконьєрських суден. Порушники ігнорували вимоги прикордонників та небезпечно маневрували. Шхуна «Тарен Каптен» пішла на таран «Куроп'ятникова», при цьому турецьке судно само не витримало удару, перекинулося і затонуло. Двоє членів його екіпажу загинули, решту врятували прикордонники.

А 21 березня 2000-го року «Григорій Куроп'ятников» першим в історії незалежної України

застосував зброю на ураження по порушнику морського кордону країни турецькій шхуні «Емір Ахмед». Судно, на гафелі якого було піднято державний прапор Росії, ігнорувало вимоги прикордонників застопорити хід. Тодішній командир корабля капітан 2 рангу Олег Межевий так описував хід подій: «Турок маневрував, розвертався практично «на п'ятачку», заходив проти сонця, ні на які сигнали не реагував. Ми викидали міжнародні сигнали «L» (вимагаю зупинитися) і «SN» (буду стріля-

браконьєрів це не подіяло. Турки були впевнені, що ми не станемо стріляти на ураження і їм властиво піти в свої води...». Переслідування тривало півтори години. Коли всі попереджувальні засоби були вичерпані, стало зрозуміло, що без стрільби на ураження не обійтися. З носової 76-мм гармати було здійснено три постріли. Перший снаряд зніс кран-балку, другий наскрізь прошив корпус шхуни нижче ватерлінії, а третій влучив у машинне відділення. Шхуна відразу ж втратила хід і

«Григорій Куроп'ятников»: до походу та бою готовий

Флагман Морської охорони – «Григорій Куроп'ятников» – відзначив тридцять річницю служби. Днем народження корабля прийнято вважати 4 листопада 1984 року, коли на ньому було вперше піднято Військово-морський прапор Прикордонних військ.

тви), вивішували плакат із написами на турецькою та англійською мовами з вимогою лягти в дрейф, випустили в повітря три черги з шестиствольної кормової артилерійської установки – її скорострільність 6000 пострілів за хвилину, а звук такий, що не почути неможливо. Кричали туркам в мегафон російською, англійською та турецькою мовами, потім стали стріляти над судном з автомата трасуючими кулями. В цей час турецька шхуна заходила мало не в лоб – так, що доводилося ухилятися, щоб її не розчавити. Дійшла черга і до ракетниці. Ми зробили 70 пострілів, але на

зупинилися. За 20 хвилин судно затонуло. Усі 16 членів команди шхуни були підняті на борт українського прикордонного корабля.

Після згаданого випадку екіпажу більше не доводилося застосовувати зброю на ураження. Втім, у разі потреби, «Куроп'ятников» спроможний дати збройну відсіч і більш небезпечним порушникам й екіпаж активно до цього готується. Так, цього року корабель представляв Держприкордонслужбу на міжнародних навчаннях «SEA BREEZE-2014». Екіпаж спільно із ВМС України виконував артилерійські стрільби, зокрема

по повітряній цілі, організував універсальну оборону, надавав допомогу судну, яке зазнало аварії. А також – забезпечував зону безпеки судноплавства, проводив пошук судна-порушника та його огляд, висаджував аварійно-рятувальну групу та здійснював профілактичне гранатометання.

Програма навчань максимально відповідала реальним потребам територіальної оборони. Учасники «SEA BREEZE-2014» патрулювали у визначених секторах, проводили тренування зі знання тактичних документів НАТО, радіозв'язку, нічного сигналовиробництва. Усі елементи наново злагоджений екіпаж виконав на «відмінно», у черговий раз вразивши іноземних колег професіоналізмом і високими результатами стрільби з артилерійських установок.

Тож про передбачене проектом озброєння згадувати доводиться все частіше.

– «Коли 2003 року Прикордонні війська було реформовано в Держприкордонслужбу та з Морської охорони знято завдання протичовнової оборони, торпедні установки законсервовано. Але в часи, коли агресія ворога стала не ймовірною, а цілком реальною, існує нагальна необхідність переглянути це питання. Про це йшлося і на засіданні штабу територіальної оборони й нами подано відповідне клопотання для розгляду Адміністрацією Держприкордонслужби», – розповідає командир Одеського

загону Морської охорони Дмитро Дуков.

За три десятиріччя на кораблі змінилося вже десять командирів. І кожен беріг традиції, повага до яких серед моряків – особлива. Зокрема, екіпаж має тісний зв'язок із вдовою людини, чие ім'я закарбовано на борту – Героя Радянського Союзу моряка-прикордонника Григорія Олександровича Куроп'ятникова – Ганною Олексіївною. А також підтримуються дружні багаторічні стосунки із шефами – представниками Світловодського району Кіровоградщини – малої батьківщини героя.

У День ювілею корабля шефи із Світловодська привезли гостинців: продукти – на камбуз, оргтехніку – на командний пункт і теплі слова й вітання для кожного охоронця морських кордонів.

Зрозуміло, святкування цього разу вийшло через події у країні не таким, як це буває звичайно. Адже ставлення до служби у такі часи – особливе. І склад екіпажу не такий, яким був хоча б рік тому. Адже після того, як «Куроп'ятников» перейшов до Одеси з анексованого Криму, команду довелося поповнити особовим складом з числа тих, хто прийшов за мобілізацією.

Серед мобілізованих – менеджери інформаційних технологій, слюсарі, фермери, судноводії транспортного флоту. Дехто з них майже 10 років тому служив строкову службу саме на цьому легендарному кораблі й несподівано повернувся сюди знову. Тобто люди, які нещодавно жили звичайним цивільним життям, не замислюючись про морську прикордонну службу. Тепер є серед них і ті, хто бажає у майбутньому укласти контракт і залишитися у рядах охоронців кордону.

– Я впевнений у своєму екіпажі, – говорить командир корабля капітан 2 рангу Петро Кузін. – Патріотичний дух – неймовірний. Половина людей пришла сюди не просто за повісткою, а за справжнім покликом душі... А ще один суттєвий плюс моєї команди – у нас багато цьогорічних випускників Ізмаїльського навчально-тренувального загону. Це молоді хлопці, яким кортить застосувати отримані знання на практиці. І їх, безумовно, переповнює гордість за те, що одразу потрапили на флагманський борт. Всі вони готові довести, що не дарма пройшли суворий відбір.

Отже, легендарний ювіляр-флагман, попри поважний, як для військового корабля, вік має енергійний, молодий, освічений, перспективний екіпаж, здатний зберегти й примножити славні традиції, вписавши у історію нові героїчні сторінки. ■

Нинішній екіпаж «флагмана» прикордонного флоту

Не вагаючись ані секунди

На Сході України триває військове протистояння, де мужньо захищають рідну землю її кращі сини. Проте, навіть незважаючи на обстріли ворога, прикордонники не стоять осторонь горя мешканців багатостраждального Донбасу. Зокрема, наші вояки рятують людей і гасять пожежі в їхніх обійстях. Одним із таких героїв є старший сержант Дмитро Консевич.

Віктор ВИРВА

Механік-водій БТР-80 старший сержант Дмитро Консевич вже 8 років проходить службу в прикордонному відомстві. Вся його діяльність пов'язана з бойовою технікою. Саме 2001 року, коли був призваний у Збройні Сили України на строкову, пройшов непоганий вишкіл у

169-му Навчальному центрі «Десна». Там довелося оволодіти всіма видами бронетехніки.

Під час виконання завдань у складі оперативно-бойової прикордонної застави в зоні АТО на ділянці Луганської області в районах населених пунктів Станиця Луганська та Красноталівка його броньована машина була оберегом від ворожих куль. Взагалі цей прикордонний підрозділ за час перебування у відрядженні більше

десяти разів був підданий нищівному артилерійському обстрілу терористів. На щастя, особовий склад на той період втрат не поніс, мав тільки 6 легкопоранених, 12 контужених та 1 травмованого бійців.

Надовго закарбувався в пам'яті Дмитра Консевича нічний обстріл 22 червня з систем залпового вогню в районі населених пунктів Колесніковка та Юганівка. Саме по закінченні якого він із групою прикордонників, проявляючи мужність і рішучість, евакуювали з палаючих будинків жителів прикордоння, надавши їм першу медичну допомогу та таким чином врятувавши життя.

Згадуючи день перебування на «лінії вогню», старший сержант розповідає про це так:

— Нічну тишу розірвали перші залпи БМ-21 «Град». За розпорядженням командира біжу до водія другого БТР-80 сержанта Леоніда Лінника, котрий перебував за 100 метрів у лісопосадці та не виходив на зв'язок. З'ясувавши, що все в порядку, тільки у радіостанції «сіла батарея», побіг назад. Ледве встиг дістатися до своєї позиції, як розпочався другий залп. Впавши на землю заповз до захисного бліндажа.

Уже звітти побачив загорання будівель села Колесніковка, що знаходилося за 150 метрів від наших позицій і 600 метрів від державного кордону. Прихопивши з собою додаткову радіостанцію, знову біжу до товариша. В цей час язика полум'я вже «жерли» будівлі дачного масиву, звітти було чути плач і крики людей. Ні секунди не вагаючись, виходжу по радіостанції на старшого, щоб взяти дозвіл на надання допомоги цивільному населенню.

— Ще четверо чоловіків зі мною побігли до палаючих помешкань. Коли біг навпростець до села помітив за околицею Колесніковки ймовірний корегувальника вогню, що вівся з території РФ, який поспішно втік на «Жигулях» углиб України.

— Крім нас на локалізацію пожежі та надання необхідної допомоги до місцевих жителів прибігли військові з батальйону територіальної оборони, що дислокувалися неподалік. Діставшись до центру села та палаючої будівлі ми з товаришами відтягнули в безпечне місце поранену бабуся. Привівши її до тям, почули перші слова «Ой, людоньки! Там же худоба моя!».

Старший сержант Консевич не розгубився, підбіг до хліва, де вже палав дах і вогонь міг за секунду знищити все на своєму шляху, збив замок із дверей, від'язав корову та випустив свійську птицю подаль від небезпеки.

Хочеться додати до розповіді співрозмовника, що прикордонники в цю ніч витягли з-під уламків розбитих будівель ще декількох мешканців села та взяли участь разом з іншими у пожежогасінні.

Вже після повернення зі шпиталю, де старший сержант Дмитро Консевич лікувався після отриманих травм на Сході України, на урочистому зібранні колективу Північного регіонального управління за проявлену мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності, йому було вручено державну нагороду України — медаль «За військову службу Україні».

Встояти в нерівному бою

Сьогодні всі українці сповнені бойового патріотичного духу — доєднуються до спільної боротьби, щоб здолати загарбника. Свою Батьківщину треба захищати, берегти рідних і близьких та свій народ — це моральні принципи майора Олександра Климка, який був призваний до лав «зелених кашкетів» і отримав поранення в бою на Сході України.

Світлана ДЕЙЧУК

З дитинства Олександр мріяв стати військовим. Тож після школи впевнено йшов до своєї мети — вступив до Київського інституту Військово-повітряних сил. 1996 року, закінчивши навчання, почав службу в авіаційній військовій частині в Кіровограді, потім продовжив на складі ракетного палива і в 50-му Центрі спеціальної підготовки спецназу в м. Любашівці Одеської області. 2005 року потрапив під скорочення, а з березня нинішнього року майор Олександр Климко знову одягнув однострій. По мобілізації його призвали у прикордонники.

— Спочатку ми прибули в Маріуполь, — розповідає Олександр Михайлович. — Нас розподілили на охорону кордону на пост «Василівка» Амвросіївського району. Там же зосередили всі сили й засоби, які вели спостереження за рухом російських підрозділів і перебували в даному місці на випадок можливої агресії противника. Всі бійці знаходилися на займаних позиціях і утримували оборону. Під час несення служби на цій напруженій ділянці кордону ми також налагоджували зв'язок з місцевим населенням, яке ставилося до нас досить приязно.

Про своє перебування в зоні АТО Олександр не знімав навіть дружині Наталії, щоб вона не хвилювалася.

Йшов четвертий місяць знаходження майора Климка в зоні АТО. Стояла тиха темна ніч, був кінець липня. Раптом один із нарядів помітив диверсантів. Його реакція була миттєвою — бійці відкрили вогонь. На той момент всі 50 вояків стали на оборону. За мить до них долинув різкий наростаючий свист, а потім тепле літне повітря розривав дикий гуркіт мінометних снарядів. За секунду артилерійський обстріл і вогонь іншої важкої зброї набрав такої приголомшуючої і знищувальної сили, що земля здригнулася і вогненний шквал накрив підрозділ. Розгорівся масштабний запеклий бій. Стріляли з кулеметів, мінометів і артилерії. Над головою свистіли кулі, розривалися міни. Здавалося, що це справжнє пекло. За декілька хвилин двоповерхове приміщення поста «Василівка» перетворилося на купу руїн. По силах оборони стріляли із систем залпового вогню «Град». Завдяки злагоженій і професійній протидії наші бійці відбили атаку ворога, який відступив від позицій українських військовослужбовців.

— Противник переважав у кількості вояків, — зазначає майор Олександр Климко. — У бій від ворога пішло три

угруповання, які діяли разом і, за попередньою інформацією, готувалися нас повністю знищити. Також нападники мали значно потужнішу зброю, якої у наших бійців не було. Я, наприклад, воював з автоматом 1980 року. Проте всі наші бійці трималися мужньо.

...Займався світанок, починався новий день, та вже без кількох молодих хлопців, бойових побратимів Олександра Климка. Вони любили свої сім'ї, мріяли та вірили в перемогу. Вогненний шквал мінометного обстрілу обірвав їхнє життя. Олександр про це говорить з великим смутком, бо найважливішим для нього було не підвести бойових побратимів і не втратити нікого під час ворожого обстрілу.

— П'ятеро захисників нашого підрозділу у цьому бою загинули, дуже страшно було бачити поруч смерть, гірко, що ворожі кулі обірвали у розквіті сил життя молодих життєрадісних хлопців, — говорить Олександр. — Я б міг бути серед них також, але ударною хвилею мене відкинуло на кілька метрів і таким чином залишився живим. Проте отримав поранення (у нього дуже подрібнена половина правої руки, яку вразив ворожий осколок. — Авт.).

Гелікоптером нас, дев'ятьох «трьохсотих», доставили в Київ. У госпіталі Держприкордонслужби мені зробили операцію. Рятував мою руку хірург-травматолог — старший ординатор травматологічного відділення Максим Миколайович Парубець. Я дуже вдячний йому. Зараз рана загоїлася, проте функція руки ще не відновилася, тому що осколок зачепив нерв. Нині продовжую реабілітацію в госпіталі м. Кіровограда.

Після госпіталю Олександр хотівся приїхати додому, побачитися з дружиною, адже розлука була тривалою — більш ніж півроку, та ще й тривожною. Наталія завжди і в усьому розуміла й підтримувала чоловіка, а сьогодні як ніколи йому це дуже важливо.

Незважаючи на поранення майор Олександр Климко налаштує себе на краще. Він вірить, що незабаром одужає і як справжній патріот знову рветься на фронт захищати свою рідну Вітчизну.

Валентина ЛАЗАРЧУК

Системні зміни і фактор сусіда

NEW-MBC

Згаданий пакет документів стосується реформування Міністерства внутрішніх справ України, але не того, до якого звикла Україна. Те – старе – скоріше міністерство міліції, яка буде реформована в Національну поліцію, і щоб читач не плутався у термінах, будемо умовно називати нове міністерство NEW-MBC. Що ж воно собою представлятиме?

NEW-MBC має стати політичним органом управління Національної поліції, Національної гвардії, Держприкордонслужби, Державної міграційної служби, а також Держслужби з надзвичайних ситуацій та, можливо, інших служб. При цьому перераховані складові структури в міністерстві матимуть статус центральних органів виконавчої влади. Уряд через міністра внутрішніх справ здійснюватиме спрямування та координацію діяльності таких служб. Головною умовою побудови NEW-MBC має стати фінансова та організаційно-управлінська самостійність кожної зі служб. Робочі стосунки та координація між міністром та керівниками служб повинні мати такий же ступінь демократичності, як стосунки Прем'єр-міністра з міністрами в межах Кабміну.

Разом з демократичними заходами та самостійним статусом кожної служби у NEW-MBC існуватимуть чіткі правила взаємодії, що дозволять у разі необхідності забезпечувати злагоджену роботу різних служб для вирішення проблем на національному рівні.

ДЕ ЗМІНИ НАЗРІЛИ?

Справді, реформування MBC назріло настільки, що іноді люди, втомлені від несправедливості, готові були лінчувати тісно зв'язаних з криміналом корумпованих міліціонерів. Уся «любов» народу до міліції і міліції до народу яскраво проявилася на Майдані. І якщо рівень довіри громадян до MBC максимумом сягав лише 3 – 5%, то після подій Євромайдану цей показник упав до 0,8%. При цьому рівень довіри самих працівників міліції до влади традиційно не перевищував 3%. Чого можна очікувати при таких «довірливих» стосунках людей, влади і міліції?

Загалом Україна розвивалася як міліцейська держава. Минулого року органи та підрозділи MBC нараховували 261 тис. осіб (кожний 83-й працюючий громадянин). І ця армія міліції змушувала ще й заробляти на себе. При фінансуванні лише 40% від потреби за MBC законодавчо закріпили право отримувати решту коштів за рахунок громадян та інших недержавних джерел фінансування. Гоніння за наживою, показниками і прагнення міліціонерів морально чи фізично домінувати призвело до того, що лише минулого року MBC отримало близько 195 тисяч звернень стосовно неправомірних дій правоохоронців – у середньому по одній скарзі на кожного атестованого працівника міліції.

Кілька тижнів тому на порталі Кабміну з'явилася новина про те, що Уряд ухвалив низку документів, які започатковують системну реформу значної частини правоохоронного блоку. А днями міністр внутрішніх справ Арсен Аваков на своїй сторінці в Фейсбук виклав посилання на повні тексти цих документів з урахуванням всіх редакційних правок і зауважень, внесених на засіданні Уряду. Ці рішення можуть стати визначальними щодо найближчого майбутнього і прикордонного відомства.

ЩОБ НЕ НАСТУПАТИ НА ГРАБЛІ

Врешті-решт, відсутність координації та чіткого розмежування функцій і розподілу відповідальності силовиків було однією з причин загальнопланованого реагування на заворушення в Криму, які призвели до його анексії Росією. Також повільними і неадекватними були дії міліції на провокації, які переросли в збройні зіткнення в східних і південних регіонах України. І тепер маємо те, що маємо.

Тож реформи потрібні і краще пізно, ніж ніколи. Але за 23 роки незалежності України про реформи не говорив лише ледачий і численні їх спроби часто закінчувалися заявами та обіцянками, іноді частково змінюючи статті та облич. Тож щоб ще раз не наступати на старі граблі реформи мають бути комплексними, дієвими і враховувати реальну ситуацію, в тому числі фактор злого сусіда-агресора.

Після ґрунтовних консультацій із провідними європейськими експертами Урядом було затверджено остаточне бачення подальшого розвитку Міністерства внутрішніх справ України. За основу були взяті принципи реформування європейських поліцейських систем. В узагальненому вигляді на сьогодні маємо такі принципи реформування органів внутрішніх справ: верховенство права, деполітизація, демілітаризація, децентралізація, підзвітність і прозорість у роботі, тісна співпраця з населенням і місцевими громадами, а також професійна підготовка персоналу.

ПАЦИФІЗМ НЕ В МОДІ

Якщо більшість принципів формування NEW-MBC не викликає питань, то такий пункт, як «демлітаризація» в нинішній ситуації звучить щонайменше дивно. Цивільним органом влади сервісного спрямування – таким уряд хоче бачити NEW-

MBC. Стратегією розвитку органів внутрішніх справ передбачено виведення зі складу MBC військових частин і підрозділів, присвоєння всім службам міністерства статусу цивільних служб, персонал яких, хоча й частково, виконує службові обов'язки в уніформі, проте не має спеціальних звань, аналогічних військовим, та не використовує військову атрибутику чи символіку. При цьому зазначається, що Національній гвардії та прикордонній службі як найбільш мілітаризованим підрозділам у складі MBC надаватиметься статус лише воєнізованих формувань.

Що ж, перетворення з військової на європейську – правоохоронну службу, – це прикордонники вже проходили. Держприкордонслужба якісно показала своє сервісне спрямування під час Євро-2012. І ця європейськість і сучасність зіграла злий жарг під час анексії Криму. Пістолети з гумовими кулями та кайданки у «зелених чоловічків» викликали лише сміх. На Донбасі кулі автоматів калібру 5,45 лише дряпали корпуси броньованих автомобілів терористів. Тож життя змусило повернутися де-факто до військової організації, залишаючись де-юре правоохоронною.

До того ж, стратегія MBC звучить у дисонанс з вимогами Верховного Головнокомандувача. Кілька тижнів тому в Навчальному центрі ДПСУ Президент України Петро Порошенко наголосив, що зараз на прикордонників лягають абсолютно інші завдання. «Прикордонник повинен вміти все. І водити БТР, і бути оператором зенітно-ракетних установок, і, якщо потрібно, – перебувати в складі підрозділів штурмового забезпечення, і навіть тимчасово стати десантником. Вміти все! І вміти краще, ніж наші вороги! Я вражений оперативністю, з якою ваш Центр перепрофілювався на підготовку спеціалістів військового спрямування. Надалі навчання

за цими спеціальностями має стати обов'язковим для всіх», – наголосив Глава Держави.

Що ж до термінів реформування, то уже до кінця нинішнього року Концепція першочергових заходів реформування системи MBC передбачає розроблення та прийняття нової редакції Закону України «Про загальну структуру і чисельність MBC». А у 2015-2016 роках планується формування нової законодавчої бази для врегулювання діяльності Національної поліції, Національної гвардії, Держприкордонслужби, Державної міграційної служби, а також Держслужби з питань надзвичайних ситуацій і, відповідно, переформатування цих державних інституцій.

При цьому за цивільним відомством MBC хочуть залишити функцію формування державної політики у сфері ЗАХИСТУ та охорони державного кордону, правового оформлення і забезпечення недоторканності державного рубежу та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні.

ЄВРОПЕЙСЬКА ПРАКТИКА

Беручи до уваги рішуче прагнення нашої держави орієнтуватися на європейський вектор розвитку, реформування силового блоку є неминучим. Та в кожній державі є свої особливості, які хочеш – не хочеш, а доведеться враховувати. Унікальність України відтепер полягатиме в «братському суспівстві».

У Європі ті правоохоронці, котрі, власне, відповідають за безпеку кордонів своєї держави, несуть службу у відмінному від українського форматі. Хоча б тільки тому, що внутрішні кордони між країнами-членами ЄС там фактично не існують. Основне навантаження у боротьбі з транскордонною злочинністю лягає на країни, котрі мають зовнішні кордони ЄС з іншими країнами. Їм доводиться посилено контролювати рубіж. Ключовим словом є «контролювати». У своїх підходах до гарантування безпеки кордонів ЄС уже давно перейшов від «охорони», що є завданням міністерств оборони кожної з країн Спільноти, до «контролю» рубіжів.

Також пропонуємо ознайомитися з деякими прикладами функціонування прикордонних відомств, які входять до складу поліцейських структур інших країн, яким не пощастило з сусідом.

Ізраїль. Охорона кордонів в Ізраїлі є безумовним національним пріоритетом, оскільки характер прикордонних загроз настільки серйозний, що йдеться дійсно про існування держави.

Охорона рубежів Ізраїлю здійснюється переважно військовим методом, причому чільне місце відводиться сигналізаційним системам, інженерним загородам і спорудам, встановленим на кордоні переважно суцільною лінією (за єдиним винятком – Єгипет). Безпосередньо охороною кордонів займається ізраїльська прикордонна поліція (в перекладі з іврити має абревіатуру МАГАВ), яка є воєнізованою частиною поліції Ізраїлю. Організована 1949 року як прикордонний корпус армії Ізраїлю. Корпус згодом відійшов до поліцейсько-

го відомства. Очільник МАГАВу формально підпорядковується главі поліції Ізраїлю, хоча і має широке коло повноважень. Основу відомства складають офіцери-контрактники, які командують призовниками.

У МАГАВі є 4 основних підрозділи. Ямам – основний анти-терористичний поліцейський підрозділ для боротьби з тероризмом і звільнення заручників; Ямас – відповідальний за таємну боротьбу з тероризмом (у тому числі знищення ісламських лідерів), його співробітники в основному маскуються під арабів; Ямаг – служба швидкого реагування на акти криміналу і терору, а також Матлан (у перекладі з іврити означає «засідки, спостереження, перехоплення та мобільні бойові дії») займається збором і обробкою інформації, насамперед розвідувальної.

У цілому ізраїльська система безпеки вважається однією з найпотужніших, найсучасніших та найпрофесійніших у світі. Тож проводить якесь паралелі між ізраїльським і вітчизняним правоохоронцем поки що рано. Проте прагнути є до чого.

Фінляндія. Спільним для Фінляндії та України є сусідство з країною-агресором (на даний час стосовно до нашої держави). Проте є відмінність – Прикордонна охорона Фінляндії з самого початку свого заснування (1919 р.) підпорядковувалася MBC. Сьогодні фінське прикордонне відомство є сучасним і багатофункціональним органом внутрішньої безпеки, повноваження якого поширюються на територію всієї країни.

Як і в нашій країні, у Фінляндії прикордонники контролюють «зелений кордон», здійснюють паспортний контроль у пунктах пропуску на сухопутних ділянках рубежу, портах і аеропортах, а також охороняють морські акваторії країни.

До штату відомства також входять 500 призовників, які не використовуються для охорони кордону в мирний час. Під час мобілізації Прикордонна служба Фінляндії стає частково або повністю інкорпорованою в Збройні сили Фінляндії і посилюється за рахунок резервистів, які раніше служили строкову службу в Прикордонній охороні.

Звичайно, якщо брати у відношенні євровектора, то для України мала би бути ближчою Польща, проте сумнозвісний сусід і більша мілітаризація прикордонного відомства у Фінляндії для українців наразі є значно актуальнішими.

***

Україна, сьогодні, на жаль, вийшла за межі «зони комфорту», де діють нормальні правила охорони кордону й існує розмежування між прикордонниками та збройними силами щодо його оборони. Останні події на Сході примусили країну концентрувати зусилля на цілісному захисті рубежів від ворожого проникнення, і ця система будується майже «з нуля» в надзвичайно складних умовах.

Загалом висновок напрашується один – під час реформування в українському прикордонному відомстві треба подумати про його завдання в умовах постійно існуючого конфлікту. ■

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ!

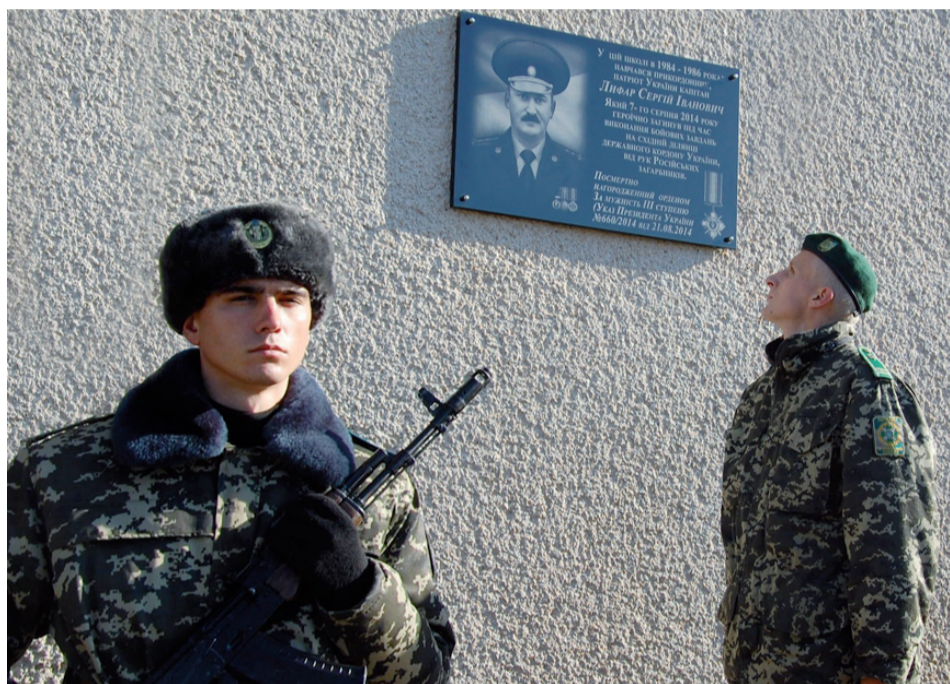

Персонал Луцького прикордонного загону та організації ветеранів Державної прикордонної служби України Волинської області сердечно вітають свого першого командира та теперішнього голову ради організації ветеранів генерал-лейтенанта у відставці **ЯВОРСЬКОГО Аркадія Семеновича** з Днем народження, з 65-річчям! Нехай завжди з Вами будуть невичерпна енергія, сила духу, віра у здійснення всіх Ваших мрій, а повага до людей, помножена на професійність, стануть джерелом творчої наснаги та бадьорості. Бажаємо міцного козацького здоров'я,

завзятості, сили, вагомих перемог і грандіозних здійснень. Нехай Ваші ідеї та починання приносять щастя, задоволення, знаходять розуміння та підтримку, а доля й надалі буде прихильною до Вас, даруючи радість життя! Нехай родинна злагода та добробут забезпечать Вам душевний спокій і гарний настрій, а життєвий шлях буде щедрим на добро, багатим на успіхи та нові плани!

Персонал Ізмаїльського прикордонного загону щиро вітає начальника Ізмаїльського прикордонного загону полковника **ПАНЧЕНКА Андрія Васильовича** з Днем народження! Щиро зичимо Вам і Вашій родині мирного неба, міцного здоров'я, наснаги, особистого щастя, благополуччя, достатку та успіхів!

ФОТОФАКТ

Увіковічили героя

Катерина СОРОКОПУД

Недавно «Прикордонник України» (№41 від 31 жовтня) писав про капітана Сергія Лифаря, який загинув у зоні АТО. Днями на будівлі рідної школи героя в селі Матусів Шполянського району Черкащини відкрили меморіальну дошку в пам'ять про капітана Лифаря. «7 серпня 2014 року героїчно загинув під час виконання бойових завдань на східній ділянці державного кордону України від рук російських загартників», — викарбувано на меморіальній дошці. Під час мітингу-реквієму рідні,

друзі, співслужбовці й односельчани вшанували хвилиною мовчання пам'ять про Сергія Івановича.

— Бажання захистити свій дім, свою родину, свою державу було сильнішим, аніж страх за власне життя. Адже його професія — військовий, а значить — захисник, — поділилася спогадами про дядька племінниця Валентина Гоменюк.

— Сергій вічно житиме в нашій пам'яті. Для найрідніших людей він — люблячий син, брат, чоловік і батько. Для інших — безтурботний однокласник і справжній друг. Та для всіх нас він — герой, — розповів однокласник загиблого героя Сергій Волинець. ■

СЛУЖБА РОЗШУКУ ДІТЕЙ Магнолії-ТВ

Ғаїзуддін Мехрабі
Чернігівська область.

Допоможіть знайти 16-річного вихованця Городнянської школи-інтернату Мехрабі Ғаїзуддіна, громадянина Ісламської Республіки Афганістан!

29 жовтня 2014 року хлопець без дозволу пішов з інтернату та більше його ніхто не бачив. Найімовірніше, Ғаїзуддін може перебувати в Одесі.

Прикмети юнака: виглядає на 20 років, 165-170 см на зріст, спортивної статури, коротке чорне волосся.

Особливі прикмети: відсутній передній зуб.

0-800-50-14-14
дзвінки зі стаціонарних телефонів БЕЗКОШТОВНО
www.detipoisk.com

ПОЕТИЧНИМ РЯДКОМ

Братам і «братьям»

*Ми — сини святої України,
Згуртувались і тримаєм бій
У війні, що розпалили нині
Іуди, наші вчорашні «брати».*

*Встречали их раскрытыми объятиями,
Близки ведь мы по родине и вере,
Они же дупят по нас «Градами»,
Мы — воплощение Бандэры,*

*И тот теперь не может зваться братом,
Кто к нам с мечом решился подло влезть
Нам отстоять свою свободу надо,
Они же гибнут за царя и спесь.*

*Остатки мозга пропаганда догрызает
Бездумному луюющему сброду
Орут: «Крымнаш, а «Русский мир» крепчает»
Рабы, признавшие войну, а не свободу.*

*Ми стоїмо пліч-о-пліч. Разом — сила!
Але втрачаєм побратимів у війні,
Яку підступний ворог-братовбивця
Веде з-за спин дітей і матерів*

*Сьогодні Бог і правда з нами,
Бо ми боронимо свій рідний дім.
І матері пишануться синами,
Які на полі брані полягли.*

*Вони зірок із неба не хапали
Були як всі, як я і ти,
Та не вагаючись до зброї стали,
Коли земля стогнала: «Сину, захисти!»*

*І вічна пам'ять цим героям й шана,
Бо не пішли від нас у небуття,
Небесних сотень воїни незримо поміж нами
Торують шлях в щасливе й мирне майбуття.*

Олександр ОРЕЛ

ІСТОРИЧНИЙ ФАКТ

«Зелені чоловічки» Сталіна

Після анексії Криму і роздмухування війни на Донбасі всі лише й говорять про так звану «гібридну війну» Кремля як про абсолютно новий різновид бойових дій. Проте, як виявляється, нічого нового Володимир Путін не вигадав. Він лише «вдосконалив» і осучаснив методи ще одного кривавого московського тирана Йосифа Сталіна.

Андрій ЦІКАВИЙ

7 листопада 1929 року товариш Коба, перебуваючи на багатомісячному відпочинку в Сочі, відправив до Москви заміщуючому його тоді В'ячеславу Молотову (на той момент члену Політбюро ЦК ВКП(б) і секретарю ЦК) доволі цікавого листа:

«С Китаєм буде возня. Кстати, мне кажется, что пора нам перейти на точку зрения организации повстанческого революционного движения в Маньчжурии. Отдельные отряды, посылаемые нами в Маньчжурію для выполнения отдельных эпизодического характера заданий — дело, конечно, хорошее, но это не то. Теперь надо пойти на большее.

Нам надо организовать две двухполковые бригады главным образом из китайцев, снабдить их всем необходимым (артиллерия, пулеметы и т. д.), поставить во главе бригад китайцев и пустить их в Маньчжурію, дав им задание: поднять восстание в маньчжурских войсках, присоединить к себе надёжных солдат из этих войск (остальных распустить по домам, обезглавив предварительно командный состав), развернуться в дивизии, занять Харбин и, набравшись сил, объявить Чансуеляна (сына генералісімуса Чжан Цзюлиня, правителя Маньчжурії 1928-1931 рр. — Авт.) низложенным, установить революционную власть (погромить помещиков, привлечь крестьян, создать советы в городах и деревнях и т. п.). Это необходимо. Это мы можем и, по-моему, должны сделать. Никаким «международным правам» не противоречит это дело. Всем будет понятно, что мы против войны с Китаєм, наши красноармейцы охраняют лишь наши границы и не имеют намерения перейти на китайскую территорию, а если внутри Маньчжурії имеется восстание, то это вполне понятная штука в обстановке того режима, который установил Чансуелян. Подумай об этом. Дело важное».

(Письма И.В. Сталина В.М. Молотову. 1925 — 1936 гг. Сборник документов. М., «Россия молодая», 1995, стр.167-168.) ■

МИТЬ РОЗРЯДКИ

*Чоловік продає собаку. Покупець питає:
— Вона здорова?
— Здорова!
— Розумна?
— Розумна!
— Вірна?
— Вірна! Вже п'ятий раз продаю...*

По телевизору сказали, що сонечко встало о 5:00. А ось і неправда! Я встала о 9:00.

Писк моди — це звук, який видає чоловік, коли дивиться на цінник.

ПРО ЖИТТЯ ДЕРЖАВНОГО РУБЕЖУ
компетентно, яскраво, цікаво всім

читайте у газеті «Прикордонник України» та журналі «Кордон», передплата на які не закінчується ніколи

Передплатний індекс:
газети — 61023, журналу — 48736

Засновник:
Адміністрація Державної прикордонної служби України

Видається з липня 1943 року

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

Свідоцтво про реєстрацію: КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс: **61023**

Головний редактор
Олег БОЙКО

Чергова по номеру
Світлана ДЕЙЧУК

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 38268
Наклад: 4850 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації — рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net